

A Fővárosi Ítéltábla a Mihály és Schneider Ügyvédi Iroda (felperesi jogi képviselő címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Bass és Tasnádi Ügyvédi Iroda (alperesi jogi képviselő címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2021. február 19-én kelt 36.G.41.893/2020/5/I. számú ítélete ellen az alperes által 6. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az indokolás részbeni megváltoztatásával helybenhagyja;

kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.400 (ötezer négyszáz) forint csatlakozó fellebbezési illetékből és 24.000 (huszonnégyezer) forint + áfa összegű másodfokú ügyvédi munkadíjból álló perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Tényállás

[1] A fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint az alperesnek két tagja van: a felperes és az A.-T. Kft. Az A.-T. Kft. egyedüli tagja és ügyvezetője K. J. Az alperes két együttes cégjegyzési joggal rendelkező ügyvezetője K. J. és S. Zs. volt 2020. április 9. napjáig. S. Zs. a felperesnek is az ügyvezetője.

[2] K. J. 2020. március 31-én 9 órára taggyűlést hívott össze az alperes székhelyére, a meghívóban határozatképtelenség esetére a megismételt taggyűlés megtartásának időpontjaként 2020. április 9. napja 8 órát jelölte meg. A felperesnek címzett meghívót a M. P. 2020. március 10-én vette fel, a küldemény kézbesítésére azonban nem került sor, az a M. P. Ügyfélszolgálati Igazgatóságának tájékoztatása szerint elveszett.

[3] Az alperes 2020. március 31-én 9 órakor megtartott taggyűlése nem volt határozatképes. A 2020. április 9-én 8 órai kezdettel megtartott megismételt taggyűlésen K. J. ügyvezető, úgy is mint az A.-T. Kft. tag törvényes képviselője, Dr. T. T. ügyvéd és F. N. voltak jelen. A taggyűlés megtartására a szabadban, az szám alatti azon irodaház mellett került sor, amelyben az alperes székhelyeként szolgáló iroda is található.

[4] A megismételt taggyűlés az 1/2020.04.09. számú határozatával döntött arról, hogy a társaság jelenlegi ügyvezetőit a határozathozatal napjával visszahívja, a 2/2020.04.09.

számú határozattal határozatlan időre F. N.-et választotta meg ügyvezetőnek. A 3/2020.04.09. számú határozattal a szám alatti ingatlanra változtatta székhelyét. A 4/2020.04.09. számú határozattal a taggyűlés felszólította az ügyvezetőt, hogy a L. T. P. Kft. ügyvezetőjével peren kívül, írásban és teljes körűen állapodjon meg a pilisborosjenői beruházás elszámolása kapcsán. Az 5/2020.04.09. számú határozattal felszólította az ügyvezetőt, hogy a társaság tulajdonában , , , , , , , hrsz-ú ingatlanokat értékesítse legalább 248.000.000 forint értékben. A 6/2020.04.09. számú határozattal felszólította az ügyvezetőt, hogy a társaság könyvelési munkálataival az A. Kft.-t bízta meg. A 7/2020.04.09. számú határozattal pedig felhatalmazta az ügyvezetőt, hogy a változások átvezetése érdekében módosítsa a létesítő okiratot és a módosítás bejegyzése érdekében hatalmazza meg a B. és T. Ügyvédi Irodát.

A kereset és az ellenkérelem

[5] A felperes keresetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:35. § és 3:37. § (1) bekezdése alapján az alperes 2020. április 9. napján tartott, megismételt taggyűlésen hozott 1–7/2020.04.09. számú taggyűlési határozatainak hatályon kívül helyezését kérte.

[6] Keresete alapjául a Ptk. 3:17. § (1) bekezdés, a 3:18. § (2) bekezdés, a 3:19. § (2) bekezdés b), d), e), f) pontjai és (3) bekezdés, a 3:188. §, a 3:193. § (2) bekezdés megsértésére hivatkozott.

[7] Állította, hogy taggyűlési meghívót nem kapott, a taggyűlést ténylegesen nem tartották meg. Jogsértőnek tekintette, hogy a taggyűlési jegyzőkönyvet ügyvezetőként, levezető elnökként, valamint az A.-T. Kft. hitelesítő tag képviselőjeként is K. J. írta alá, ugyanakkor F. N. nem írta alá, holott a jegyzőkönyv 2. pontja szerint elfogadta az ügyvezetői tisztséget. Mindezek miatt a megismételt taggyűlésen hozott valamennyi határozat hatályon kívül helyezését kérte.

[8] Előadta, hogy a 2/2020.04.09. számú határozat meghozatalában K.J. azért nem vehetett volna részt, mert a határozattal újonnan megválasztott ügyvezető, F. N. az élettársa. A 3/2020.04.09. számú határozatban új székhelyet szavaztak meg, valamint elhatározták, hogy bérleti szerződést is kell kötni a székhelyként szolgáló ingatlanra, amely a K. J. egy személyi tulajdonában álló és általa képviselt A.-T. Kft. tulajdona. A 4/2020.04.09. számú határozat értelmében az alperes ügyvezetőjének a L. T. P. Kft.-vel kell szerződést kötnie. Az 5/2020.04.09. számú határozat szerint pedig az alperes ügyvezetőjének értékesíteni kell az alperes ingatlanait a L. T. P. Kft.-vel való elszámoláshoz. A L. T. P. Kft.-nek szintén K. J. a tagja és az ügyvezetője. Ezért K. J. e határozatok meghozatala során sem szavazhatott volna.

[9] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

[10] Állította, hogy a taggyűlés összehívása során minden szabályt megtartott, a meghívót a felperes részére postára adta, és az összehívott taggyűlés határozatképtelenségére tekintettel a megismételt taggyűlés is megtartásra került a székhely szerinti ingatlan teraszán, amely így a székhelyen megtartottnak minősül. Vitatta, hogy a felperes által megjelölt

határozatok tekintetében K. J. az alperes tagjának képviselőjeként ne szavazhatott volna. Arra hivatkozott, hogy a szavazásban az alperes jogi személy tagja vett részt, amelynek nincs hozzátartozója, egyebekben vitatta azt is, hogy K. J. és F. N. élettársak lettek volna. A szavazásban résztvevő tag és a nevében szavazatot leadó vezető tisztségviselő személye a személyes érdekeltség tekintetében sem mosható össze, az A.-T. Kft. tag és a L. T. P. Kft. pedig egymással nem állnak többségi befolyáson alapuló kapcsolatban.

Az elsőfokú bíróság határozata

[11] Az elsőfokú bíróság a 2021. február 19-én hozott 36.G.41.893/2020/5/I. számú ítéletével az alperes 2020. április 9. napján tartott megismételt taggyűlésén hozott 1/2020.04.09., 2/2020.04.09., 3/2020.04.09., 4/2020.04.09., 5/2020.04.09., 6/2020.04.09., 7/2020.04.09. számú taggyűlési határozatait hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 150.300 forint perköltséget.

[12] Határozata indokolásában rögzítette, hogy a M. P. levelében igazolta azt a tényt, hogy a közgyűlési meghívó nem érkezett meg a felperes részére. Az érvényes taggyűlés megtartásának nem csak az a feltétele, hogy az ügyvezető a meghívót szabályszerűen megküldje a tagoknak, hanem az is követelmény, hogy a tagok ennek alapján értesüljenek a taggyűlés megtartásáról, ami a felperes tekintetében a posta hibájából elmaradt. Mivel a gazdasági társaság jogszerű működésének súlyos akadályát képezi, ha a tag a részvétel lehetőségétől önhibáján kívül teljesen elesik, a taggyűlésen hozott határozatok érvénytelenek. A Ptk. 3:91. § (4) bekezdésében foglalt postai küldeményekkel kapcsolatos törvényi kézbesítési vélelem nem alkalmazható, mert annak csak ellenkező bizonyításáig van helye, ami a M. P. tájékoztató levelével megvalósult, így a vélelem megdőlt.

[13] Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak azt a felperesi állítást, hogy a taggyűlések ténylegesen nem lettek megtartva. A taggyűlésen részt vevő személyek (K. J., F. N. és dr. T. T.) e tekintetben egybehangzó tanúvallomásai alapján megállapította, hogy ők 2020. március 31-én a taggyűlés idejében és 2020. április 9-én az alperes akkori székhelyén tartózkodtak, utóbbi napon reggel 8:00 óra előtt érkeztek, amikor az iroda még zárva volt, ezért a székhelyszolgáltató iroda teraszán tartották meg a taggyűlést. Úgy értékelte, hogy a taggyűlés érvényességére nincs kihatással az, hogy a székhelynek mely helyiségében lett megtartva a taggyűlés, mivel az ingatlan kialakításából arra a következtetésre lehet jutni, hogy a székhelyül szolgáló ingatlan részét képezi a terasz, így az ott összegyűlt taggyűlés székhelyen megtartottnak minősül.

[14] Az elsőfokú bíróság alaptalannak találta azt a felperesi hivatkozást is, hogy a taggyűlési jegyzőkönyv alaki hiányossága miatt a meghozott határozatok jogsértőek lennének a Ptk. 3:193. § (2) bekezdése alapján. A felperes által hivatkozott alaki hibát sem látta fennállónak, amellet azonban rögzítette, hogy az ilyen jellegű alaki hibáknak nincs kihatása a jegyzőkönyvbe foglalt határozatok érvényességére.

[15] A felperes által felhívott Ptk. 3:19. § (2) bekezdés b), d), e) és f) pontjában rögzített kizárási okokkal kapcsolatban rögzítette, hogy azok minden esetben a társaság tagjaira irányadók. Az alperes tagja nem K. J., hanem az A.-T. Kft., amely önálló jogi személyiséggel rendelkező társaság, ezért K. J. személyében felmerülő kizárási okok az A.-T.

Kft., mint a tagsági jogokkal rendelkező elkülönült jogalany szavazásból történő kizárására nem teremtenek jogszabályi alapot.

[16] A 2/2020.04.09. számú taggyűlési határozattal kapcsolatban akkor sem volna alapos a Ptk. 3:19. § (2) bekezdésének d) pontjára való hivatkozás, ha az élettársi kapcsolat megállapítható lett volna, de a bizonyítékok értékelése során nem találta igazoltnak, hogy a taggyűlési határozattal megválasztott új ügyvezető, F. N. K. J. élettársa lett volna, mivel ennek ellentmond mindkét meghallgatott érintett nyilatkozata.

[17] A 3/2020.04.09. számú taggyűlési határozat vonatkozásában a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés e) pontjára való hivatkozást alaptalannak találta, ugyanakkor a b) pontra hivatkozás az indokolás szerint alapos volt, mert a taggyűlés e határozatában felhatalmazta az ügyvezetőt, hogy kössön szerződést az A.-T. Kft.-vel, mint az új székhelyül szolgáló ingatlan tulajdonosával.

[18] A 4/2020.04.09. és 5/2020.04.09. számú taggyűlési határozatokkal kapcsolatban a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés e) pontja szerinti kizárási okot nem találta fennállónak, mivel az alperes tagja, az A.-T. Kft. nem áll a L. T. P. Kft.-vel többségi befolyáson alapuló kapcsolatban. Az 5/2020.04.09. számú határozat kapcsán pedig azt is rögzítette, hogy a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés b) pontja szerinti kizárási ok azért nem állapítható meg, mert a taggyűlési határozat nem jelölte meg, hogy kivel kell az ingatlan eladása során szerződést kötni, csupán az ingatlanok értékesítéséről rendelkezett.

[19] A 3/2020.04.09., 4/2020.04.09. és 5/2020.04.09. számú taggyűlési határozatok kapcsán a K. J. tulajdonosi viszonyaiból eredő egyéb közvetett érdekeltséggel összefüggésben a Ptk. 3:19. § (2) bekezdésének f) pontjában foglalt kizárási okot nem találta megállapíthatónak, mert a közvetett tagsági viszonyon alapuló kapcsolat önmagában nem elegendő indok arra, hogy a konkrét előnyt vagy hátrányt okozó személyes érdekeltséget a bíróság megállapítsa.

[20] A pereszes alperest 90.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból és 36.000 forint kereseti illetékből álló perköltség megfizetésére kötelezte a Pp. 83. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (6) bekezdése alapján.

A fellebbezés és a csatlakozó fellebbezés

[21] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes fellebbezéssel, a felperes csatlakozó fellebbezéssel élt.

[22] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte.

[23] A Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjai szerinti felülbírálati jogkör alapján kérte az ítélet megváltoztatását azzal, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a tényállást, de jogi következtetése megalapozatlan. Előadta, hogy a korlátolt felelősségű

társaságok taggyűlésére vonatkozó szabályokat a Ptk. 3:16. §-3:19. §, valamint a 3:190. §, a 3:191. § és a 3:193. § rendelkezései szabályozzák, a taggyűlés összehívásának és határozathozatalának itt rögzített szabályait az alperes az ítéletben részletesen ismertetett tényállás alapján maradéktalanul betartotta. A Ptk. 3:37. § (1) bekezdése szerint a bíróság akkor helyezi a határozatot hatályon kívül, ha az jogszabályt sért vagy a létesítő okiratba ütközik, ilyen körülmény azonban a perbeli esetben nem volt megállapítható. Annak az értékelését, hogy az egyik tag önhibáján kívül nem értesül a taggyűlés időpontjáról sem a Ptk., sem az alperes létesítő okirata nem tartalmazza, ezért tévesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a taggyűlési határozatok érvénytelenek. A Ptk. diszpozitív szabályozása alapján az alperes tagjai a létesítő okiratban rögzíthették volna a taggyűlés megtartásának akadályaként azt a körülményt, ha egy tag önhibáján kívül nem tud megjelenni a taggyűlésen, ilyen rendelkezést azonban az alperes tagjai nem hoztak.

[24] Előadta, hogy a perbelin kívül számos más élethelyzet is létezhet, amikor az egyik tag önhibáján kívül elesik a taggyűlésen való részvétel lehetőségétől, de a jogalkotó szándéka nem az volt, hogy ezekben az esetekben egy gazdasági társaság teljes működését ellehetetlenítse. Ha a jogalkotó az ítélet indokolásában rögzített okfejtés szerint kívánta volna rendezni a tag részvételi lehetőségét a taggyűléseken, kifejezetten rendelkezett volna a meghívó átvételének szabályairól. Az alperes betartotta a taggyűlés összehívására és a határozathozatalra irányadó szabályokat, így felelősség nem terheli azért a körülményért, hogy a felperes a társaság székhelyén a taggyűlések megtartásának időpontjában nem jelent meg és nem élt szavazati jogával.

[25] Előadta még, hogy a felperes nem volt elzárva a taggyűlésen való részvételi lehetőségtől, ha megjelent volna az alperes székhelyén a felperes törvényes képviselője, aki egyben az alperes törvényes képviselője is volt, akkor részvételi jogát zavartalanul gyakorolhatta volna.

[26] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte arra hivatkozással, hogy az ítélet indokolásában a Ptk. 3:91. § (4) bekezdése alapos hivatkozás volt. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az önhibáján kívül nem kapta meg a meghívót és éppen ezért ténylegesen el volt zárva a taggyűlésen való részvételtől.

[27] A felperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet indokolásának megváltoztatását kérte három kérdéskört érintően.

[28] Kifogásolta az elsőfokú ítélet indokolásának azon megállapítását, amely szerint a 2020. április 9-i megismételt taggyűlés a székhelyen került megtartásra, iratellenesnek állította azt az ítéleti megállapítást, hogy a „terasz” az irodához tartozik. N. Sz. tanú 4. sorszámú jegyzőkönyvben rögzített vallomására hivatkozással állította, hogy a terület a közterülettel egybeépült, oda bárki bármikor szabadon bemehet, az senki elől nincs lezárva és nem az iroda része, vagyis nem az alperes székhelyéhez tartozik. Ezért az ott tartott 2020. április 9-i megismételt taggyűlést nem lehet elfogadni, mint székhelyen tartott taggyűlést. A taggyűlés megtartása törvénysértő volt, ezért az indokolásnak ezt a részét kérte megváltoztatni és kimondani, hogy ez is a határozatok hatályon kívül helyezését indokolja.

[29] Sérlemelte azt ítélet azon megállapítását, amely szerint nem bizonyította, hogy a feladott postai küldeményben nem volt benne a meghívó. Álláspontja szerint az alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a postai küldemény tartalmazta a meghívót, ezért az indokolásnak ez a része megváltoztatásra szorul.

[30] Arra hivatkozott, hogy az indokolást abban a körben is meg kell változtatni, hogy F. N. és K. J. között nincs hozzátartozói kapcsolat. Előadta, hogy a cégnyilvántartásban is megtalálható közokiratok alapján (melyeket csatlakozó fellebbezéséhez csatolt is) igazolt, hogy a két személy egymással 2021. január hónapban házasságot kötött, tehát 2021. január 22-én tartott tárgyaláson minimum jegyesek voltak, így hozzátartozónak minősülnek. Ez a Ptk. 3:19. § (2) bekezdésében írt kizárási okokat támasztja alá.

A másodfokú bíróság döntése

[31] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a 112/2021. (III.6.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Veir II.) 27. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[32] Az elsőfokú ítéletnek nem volt fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése, így a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között teljes terjedelmében bírálta felül.

[33] A fellebbezés megalapozatlan, a csatlakozó fellebbezés nagyobb részben alapos.

[34] Az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben feltárta, azt helyesen állapította meg és az ügyben hozott döntése is helytálló, a Fővárosi Ítéltábla annak indokaival is nagyjából egyetértett.

[35] A Ptk. 3:35. §-a értelmében az arra jogosultak a jogi személy szervei által hozott határozat hatályon kívül helyezését akkor kérhetik, ha a határozat jogszabálysértő vagy a létesítő okiratba ütközik.

[36] A Ptk. 3:91. § (1) bekezdése szerint a társasággal kapcsolatos jognyilatkozatot írásban lehet megtenni. Ezt a rendelkezést alkalmazni kell a társaság határozatára, valamint jognyilatkozatnak és határozatnak a címmel való közlésére.

[37] A Ptk. 3:190. § (1) bekezdése egyebek mellett azt rögzíti, hogy a taggyűlésre a tagokat a napirend közlésével kell meghívni.

[38] A Ptk. 6:5. § (2) bekezdése szerint a távollévók között tett jognyilatkozat a címzetthez való megérkezéssel válik hatályossá.

[39] Fentiek alapján a napirend közlése akkor valósul meg, ha a napirendet is tartalmazó meghívó a társaság tagjához megérkezik, a napirendet tartalmazó meghívó mint

jognyilatkozat a taggal – a perbeli esetben a felperessel – szemben hatályosul. Tekintettel arra, hogy a 2020. március 31-i taggyűlés és a 2020. április 9-i megismételt taggyűlés napirendjét is tartalmazó meghívó a felpereshez nem érkezett meg, az a M. P. Zrt.-nél elveszett, a felperes taggyűlésre és megismételt taggyűlésre történt meghívása nem volt szabályszerű.

[40] A felperes a megismételt taggyűlés megtartásáról a határozatok meghozataláig egyáltalán nem értesült, a megismételt taggyűlést az alperes a Ptk. 3:190. § (1) bekezdésének megsértésével tartotta meg, ezért a megismételt taggyűlésen hozott határozatok mindegyike jogszabálysértő. Az alperes arra helyesen hivatkozott, hogy a meghívó elküldése és a taggyűlés napja között legalább tizenöt napnak kell eltelnie [Ptk. 3:190. § (1) bekezdés], azonban ennek a szabálynak kizárólag abban az esetben lenne jelentősége, ha a meghívó a felpereshez még a taggyűlés megtartása előtt megérkezik, mert a Ptk. 190. § (1) bekezdésének első mondata szerint a tagokkal a napirendet közölni kell. Ez a közlés jelenti a meghívásnak a tagokkal szembeni hatályát, amely távollevők között a címzetthez való megérkezéssel valósul meg.

[41] Az alperes fellebbezési érvelésére tekintettel a Fővárosi Ítéltábla kiemeli, hogy valóban nincs jelentősége annak, hogy ha a tag egyéb, önhibáján kívüli okból nem tud a taggyűlésen, illetve a megismételt taggyűlésen megjelenni. Azonban ha ennek oka az, hogy a napirendet is tartalmazó meghívó hozzá (a székhelyére) meg sem érkezett, akkor ez azt jelenti, hogy a taggyűlés összehívása nem volt a jogszabályoknak megfelelő, annak nem teljesült minden jogszabályi feltétele. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából egyértelműen megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság is ennek a ténynek tulajdonított jelentőséget és erre tekintettel rögzítette, hogy a gazdasági társaság jogszerű működésének akadályát képezi, ha a tag a részvétel lehetőségétől önhibáján kívül elesik, nem pedig általánosságban rögzítette azt. Az elsőfokú ítéletben írt mondat tehát nem az elsőfokú ítéletben megállapított tényállástól függetlenül, hanem arra tekintettel értelmezendő.

[42] A kifejtettekre tekintettel ezért nem is volt annak jogi jelentősége, hogy az alperes a felperest aktív magatartásával elzárta-e a taggyűlésen való részvétel lehetőségétől. A felperes az elsőfokú ítélet indokolása értelmében sem azáltal volt elzárva a taggyűlésen való részvétel lehetőségétől, hogy a jelenlévők nem engedték neki, hogy részt vegyen, hanem azáltal, hogy meg sem kapta a meghívót, így nem tudott róla, hogy taggyűlés van. Egyebekben a székhelyül szolgáló irodában hiába jelent volna meg, tekintettel arra, hogy a taggyűlést a „terazon” tartották meg, ahová N. Sz. tanú vallomása alapján az irodákból rálátni nem lehet.

[43] A 3/2020.04.09. számú taggyűlési határozat tekintetében a másodfokú bíróság rögzíti, hogy a felperes elsőfokú eljárás során tett tényállításával és az elsőfokú bíróság határozatában megállapított tényekkel szemben a határozat szerződéskötésre vonatkozó felhatalmazást nem tartalmaz. A határozatra vonatkozó előterjesztés valóban azt rögzíti, hogy a taggyűlés felkéri az ügyvezetőt, hogy az új székhellyel kapcsolatos határozatlan idejű bérleti szerződést kösse meg az ingatlan tulajdonosával 120.000 forint + áfa/hó bérleti díj megfizetése mellett. A határozat ugyanakkor már csak azt tartalmazza, hogy a taggyűlés elhatározza, hogy a társaság új székhelye szám alatti ingatlan legyen. A szerződéskötésről és a szerződés feltételeiről már nem szól a határozat, a székhely használata pedig szíveségi használat útján is lehetséges.

[44] A felperes csatlakozó fellebbezésében alappal hivatkozott arra, hogy a megismételt taggyűlés megtartása abból az okból is jogszabálysértő volt, hogy azt nem az alperes székhelyén tartották meg.

[45] A perben vitatott volt, hogy az alperes által és az elsőfokú ítéletben is teraszként hivatkozott rész a székhelyül szolgáló ingatlan része volt-e. Az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos mérlegelését a Fővárosi ítéltábla okszerűtlennek találta az alábbiak miatt.

[46] A székhelyszolgáltató ingatlan tulajdonosa, N. Sz. tanú a vallomásaiban maga sem minősítette a kérdéses helyszínt terasznak, ugyanakkor előadta, hogy az egy betonplacc az iroda előtt, amely a hátsó utcában (K. köz) helyezkedik el. Ez a terület úgy néz ki, hogy az egy betonvályú, ami köré ő zöldeket ültetett, majd van egy zöld sáv, hat lépcsőfok és mögötte a parkoló és az utca. Előadta azt is, hogy ez a terület nem kizárólag az irodához tartozik, hanem az közös tulajdon, amely nincs elzárva a közforgalom elől, bárki bemehet oda az utcáról, a háznak ugyanis van egy olyan kötelezettsége, hogy ezen a területen az átjárást biztosítania kell.

[47] A tanú vallomása alapján az iroda melletti terület nem tekinthető az irodaházban található iroda ingatlan, mint székhely részének, ezért tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az ítélet [43] bekezdésének utolsó mondatában azt rögzítette, hogy az ingatlan kialakításából arra a következtetésre lehet jutni, hogy a székhelyül szolgáló ingatlan részét képezi a terasz. A mondat azon megállapítása, hogy a határozatok érvényességére nincs kihatással az, hogy a székhelynek mely helyiségében lett megtartva a taggyűlés, helytálló, azonban a „terasz” nem tekinthető a székhelyül szolgáló ingatlan részének. Erre tekintettel a megtartott megismételt taggyűlés nem minősíthető a Ptk. 3:17. § (4) bekezdés alapján az alperes székhelyén megtartott taggyűlésnek, ezért ebből az okból szintén indokolt a megismételt taggyűlésen hozott taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezése.

[48] Alapos volt a felperes azon hivatkozása is, hogy azt a tényt, hogy a feladott postai küldeménynek mi volt a tartalma, annak kell bizonyítani, akinek érdekében áll, hogy azt a bíróság valóban fogadja el. A felperes nemleges tény bizonyítására nem kötelezhető. Tekintettel azonban arra, hogy a küldeményt a felperes nem kapta meg, annak tényleges tartalma is irreleváns, ezért a másodfokú bíróság az ítélet indokolásának [40] bekezdésében foglaltakat mellőzi az elsőfokú ítélet indokolásából.

[49] A felperes csatlakozó fellebbezési kérelme alapjául szolgáló azon hivatkozás, hogy F. és K. 2021. januárjában házasságot kötöttek és ezért a január 22-i tárgyaláson legalább jegyesnek voltak tekinthetők, a Pp. 373. § (2) bekezdése szerinti új ténynek, ezáltal a csatolt okiratok ezt alátámasztó, a Pp. 373. § (3) bekezdése szerinti új bizonyítási eszköznek minősülnek. A Pp. 373. § (2) és (3) bekezdése értelmében azonban a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték rendelkezésre bocsátására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy bizonyíték a fél önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott a fellebbező fél tudomására vagy következett be, illetve keletkezett, feltéve az új tény tekintetében, hogy az elbírálás esetén rá nézve kedvezőbb ítéletet eredményezhetett volna.

[50] Az elsőfokú eljárás során F. N. és K. J. élettársi minősége volt a perbeli vizsgálat tárgya, nem pedig a házastársi vagy jegyesi kapcsolata, de mindhárom magánéleti viszonynak abból a szempontból lehet jelentősége, hogy F. N. és K. J. egymás hozzátartozójának minősülnek-e, a hozzátartozói minőség ugyanis a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés d) pontja szerint a határozathozatalból való kizárást eredményező ok, amennyiben a döntésben olyan hozzátartozó érdekelt, aki a jogi személynek nem tagja vagy alapítója.

[51] A Ptk. 8:1. § (1) bekezdés 2. pontjában foglaltak alapján a jegyes nem minősül hozzátartozónak, ezért a felperes hivatkozása a jegyesi kapcsolatra a per eldöntése szempontjából közömbös. A házastársi jogviszonynak (ahogyan az élettársi jogviszonynak is) pedig a támadott határozat meghozatalának 2020. április 9-i időpontjában és nem a perbeli tárgyalás 2021. január 22-i időpontjában kellett volna fennállnia, ezért a 2021. januári házasságkötés ténye sem bír relevanciával. A rendelkezésre álló iratok és adatok alapján egyebekben a másodfokú bíróság megítélése szerint nem volt ítéleti bizonyossággal megállapítható, hogy F. N. a megismételt taggyűlés időpontjában élettársa volt-e K. J.-nak, mivel nem került feltárássra az ebben a körben releváns valamennyi körülmény. Az elsőfokú ítélet azon megállapítása, hogy mindkét meghallgatott érintett nyilatkozata ellentmond annak, hogy élettársak lettek volna, annyiban iratellenes, hogy K. J. tanúvallomást ezzel a kérdéskörrel kapcsolatban nem tett, erre vonatkozó kérdést nem kapott sem a bíróságtól, sem a felektől. Az alperes volt az, aki perfelvételi nyilatkozatában vitatta, hogy K. J. élettársa lett volna F. N.-nek, továbbá F. N. nyilatkozott ezzel a kérdéssel kapcsolatban a tárgyaláson akkor, amikor az alperes törvényes képviselőjeként személyes meghallgatására sor került.

[52] A per eldöntése és a fellebbezés elbírálása szempontjából ugyanakkor F. N. és K. J. élettársi kapcsolatának nem volt jelentősége, mert az elsőfokú bíróság a hozzátartozói viszony megállapíthatóságától függetlenül helyesen azt vette figyelembe, hogy az alperes tagja nem K. J., hanem az általa képviselt gazdasági társaság volt, a jogi személy tag tekintetében pedig a hozzátartozói minőség nem értelmezhető. Ezért a 2/2020.04.09. számú határozat tekintetében a felperes Ptk. 3:19. § (2) bekezdés d) pontjának megsértésére való hivatkozását ebből az okból találta alaptalannak (elsőfokú ítélet indokolásának [47] bekezdése). Figyelemmel arra, hogy a felperes csatlakozó fellebbezése az ítélet indokolásának ezt a részét és az ezzel együtt értékelendő [46] bekezdését nem támadta, nem bírt jelentőséggel az a kérdés, hogy F. N. és K. J. között a hozzátartozói viszony megállapítható volt-e. Így a felperes által a csatlakozó fellebbezésben hivatkozott új tény és új bizonyíték annak korábbi ismerete esetén sem eredményezhette volna az ítélet indokolásának a felperesre kedvezőbb megváltoztatását, ezért a felperes csatlakozó fellebbezése ebben a körben megalapozatlan volt.

[53] A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, ugyanakkor annak indokolását a felperes csatlakozó fellebbezésének korlátai között részben megváltoztatta a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján.

[54] A másodfokú eljárásban az alperes fellebbezése megalapozatlan, a felperes csatlakozó fellebbezése pedig nagyobb részben alapos volt. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján a sikertelenül fellebbező alperest kötelezte a felperes által lerótt 8.000 forint csatlakozó fellebbezési illetékből 5.400 forintnak és a felperes képviselőjével a másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjnak a megfizetésére, amelynek összegét a

32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése, továbbá a 4/A. §-a alapján 24.000 forint + áfa összegben állapította meg 8 munkaóra ügyvédi tevékenység figyelembevételével.

[55] A másodfokú bíróság észlelte, hogy a felperes a csatlakozó fellebbezése illetékét a szükségesnél nagyobb összegben fizette meg, mivel annak helyes összege az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 48. §-a alapján mindössze 8.000 forint volt. A felperes a Fővárosi Ítéltábla eljárási illeték számlájára 24.000 forint csatlakozó fellebbezési illetéket fizetett meg, ezért abból a 8.000 forinton felüli 16.000 forint illeték visszatérítésére jogosult az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján. Ennek érdekében a másodfokú ítéletnek a felperes székhelye szerint illetékes állami adóhatóság részére történő megküldésére az iratok visszaérkezését követően az Itv. 81. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság köteles.

Budapest, 2021. május 26.

Dr. Pusztai Anita

a tanács elnöke

Dr. Gráner Zsófia

előadó bíró

Dr. Csóka István

bíró